

zeměd. po vydání rozsudku ze 6. prosince 1923 byly spisy, aniž rozsudek ten byl st-li zvláště doručen, postoupeny k dalšímu řízení, nedbaje předpisu § 209 uh. tr. pol. ř., rozsudek min. zeměd. do svého vlastního rozhodnutí nepojal. Aby vada tato byla napravena a st-li umožněna řádná obrana před nss, nezbylo než zrušiti nař. rozhodnutí dle § 6 zák. o ss.

Č. 5904.

Úrazové pojištění: Jak jest postupovati při zařazení skladiště velkoobchodu s papírem do nebezpečenské třídy a nebezpeč. procenta?

(Nález ze dne 27. září 1926 č. 17.868/25).

Věc: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze proti ministerstvu sociální péče o úrazové pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl v pořadí instancí zrušen výměr Úrazové pojišťovny dělnické pro Čechy ze 7. února 1923, jímž podnik firmy . . . , velkoobchod s papírem, zařazen byl podle titulu 36 zařazovacího schematu uvedeného v platnost nařízením býv. min. vnitra ze 6. července 1914 č. 143 ř. z. do nebezpečenské třídy VI., procenta 25, a vysloveno, že podnik ten dle § 5 cit. nař. zařazuje se do nebezp. třídy IV., procenta 16.

Stížnost namítá v první řadě, že nebylo použiti ustanovení § 5 cit. nařízení, nýbrž že podnik ten měl býti zařazen přímo podle titulu 36 cit. nař., poněvadž s hlediska úraz. zák. jde o podnik skladištní. Stížnost dovozuje, že pod titul 36 spadají všechna skladiště zboží, která z jakéhokoliv důvodu podléhají úraz. pojištění, pokud nejsou integrující součástí závodu, pro který jest stanoven zvláštní titul. Pro velkoobchod papírem není zvláštního titulu a patří tedy velkoobchod takový, nesoucí na sobě všechny znaky skladiště, pod titul 36.

Názoru tomu nelze přisvědčiti. § 1 cit. nař. ustanovuje, že jednotlivé podniky úraz. pojištění podrobené mají býti zařazeny do nebezp. tříd podle jejich rozřídění v 2. příloze uvedeného. V této 2. příloze uvedeny jsou pod titulem 36 podniky skladištní a skladní. Přímou pod tento titul lze tedy dle názoru nss-u zařaditi jen takové podniky skladištní a skladní, které jako takové úraz. pojištění podléhají. Zákon č. 168 z r. 1894 však pod č. 5 podrobuje povinnosti pojistné jen podniky skladišť zboží po živnostensku provozované včetně skladnic a skladišť dříví a uhlí ve velkém. Poněvadž, jak zřejmo, nejde o skladiště dříví a uhlí vůbec a nikdy nebylo tvrzeno, že velkoobchod s papírem firmy . . . provozuje po živnostensku nějaký podnik skladní, nýbrž jest nesporno, že ve svém skladišti má jen zboží jím prodávané, nelze ani při určení nebezp. třídy přímo použiti titulu 36.

Lze připustiti, jak tvrdí stížnost, že vzhledem k titulu 27 nebude podniků pod titul 36 přímo spadajících mnoho, ale to nemůže býti důvodem, aby titulu toho při zařazování jiných podniků než právě těch, jež v § 5 zák. č. 168/1894 jsou uvedeny, bylo přímo použito, když pro to není v zákoně opory.

Poukazem na nynější znění titulu 36 a dřívější znění titulu 36 a 37 (dle nař. min. vnitra ze 2. srpna 1909 č. 117 ř. z.) nelze také pro názor

stížností hájený ničeho dovoditi, ježto obě ustanovení shodují se v tom, že mluví se tu o podnikcích skladišťových a skladnic a v novějším ustanovení nečiní se rozdíl, užívá-li se mechanických zařízení motory hnaných. Nelze tedy ze srovnání těchto dvou znění vyvozovati, že by titul 36 měl nyní přímo na mysli i každé skladiště, jež se nalézá při jakémkoli velkoobchodě, tedy i při velkoobchodě s papírem.

Pokud tedy stížnost namítá, že při zařazení podniku firmy... do třídy nebezpečenské bylo použiti přímo titulu 36 proto, že ve smyslu úraz. zák. jde o podnik skladišťový a skladní, shledal nss námitku tu bezdůvodnou.

Podnik ten podléhá úraz. pojištění proto, že se v něm používá řezačky poháněné motorem, tedy nikoliv vzhledem k ustanovení zákona č. 168/1894, bod 5, nýbrž vzhledem k ustanovení § 1 odst. 4 bod 2 zák. úraz. Pokud jde o zařazení do třídy a procenta nebezp., netvrdí stížnost vůbec, že by ve schematu zařazovacím byl obsažen titul přímo na podnik »velkoobchod s papírem« se vztahující, a netvrdí také, že by bylo k určení nebezp. třídy stačilo ustanovení § 1 až 4 cit. nař. č. 143 z r. 1914. Pak ovšem nastupuje ustanovení § 5 cit. nař., jehož žal. úřad také právem použil. Ustanovení to zní: »Podniky, u kterých předcházející předpis nestačí, aby nebezp. třída byla určena, nebo které nemohou býti vřaděny pod určitý titul neb roztržidění nebezp. tříd, leč by tím postaveny byly do jedné řady s podniky zcela různého způsobu a podstatně rozdílného nebezpečnosti úrazového, buďte zařaděny do nebezp. třídy, která jim náleží podle jejich způsobu a úrazového nebezpečnosti.«

Ze znění tohoto ustanovení jde, že nelze-li třídu nebezpečenskou určit dle § 1 až 4 cit. nař. a není-li ten který podnik pod určitým titulem zařazovacího schematu výslovně uveden, jest v prvé řadě použití analogie, to jest zařaditi jej přece pod určitý titul v roztržidění nebezp. tříd uvedený, při čemž ovšem nesmí se zařaditi pod titul mající na mysli podnik zcela různého způsobu a podstatně rozdílného nebezpečnosti úrazového. Teprve, i kdyby tato analogie selhala, tedy kdyby v roztržidění onom nenalézal se podnik podstatně stejného způsobu a nebezpečnosti úrazového, nemá býti zařazen pod určitý titul zařazovacího schematu, nýbrž má úřad určit třídu, která mu podle jeho způsobu a úrazového nebezpečnosti náleží.

Žal. úřad analogie nepoužil, když podnik firmy... nezařadil do žádného z titulů zařazovacího schematu, nýbrž sám určil třídu nebezpečenskou. Proč oné zákonem v prvé řadě chtěné analogie nepoužil, přistoupiv sám k určení třídy nebezp., v nař. rozhodnutí nijak není odůvodněno. Neuvádí se v něm ničeho, z čeho by bylo zřejmo, zda žal. úřad vychází z právního názoru, že třídu může určit ihned, aniž by se pokusil nalézt v schematě titul analogicky na podnik se hodící, či zda dospěl k přesvědčení, že žádného z titulů těch, zejména ani titulu 36, dle něhož zařadila podnik st-lka, ani titulu 368 a), kterého analogicky použila ve svém rozhodnutí zsp, analogicky použiti nelze, a na základě jakých skutečností k tomu došlo. Tento nedostatek odůvodnění jak po stránce právní, tak po stránce skutkové nejen stěžuje straně obranu, ale brání i nss-u, aby zákonnost nař. rozhodnutí přezkoumal, když nad to žal. úřad vůbec neuvádí důvodu, proč shledává nebezpeč. třídu IV., procento 16, přiměřeným.